

[Ib Thyragod.]

vate byggeri og mellem forskellige former for boligbyggeri, parcelhuse, udlejningslejligheder og ejerlejligheder.

Mens dette ikke kan godkendes fra vor side, er der forskellige detaljer i forslaget, som, så vidt jeg kan se, er hentet fra byggerapporten, rationalisering af byggeprocessen og en række andre ting, som vi i høj grad er positivt indstillet over for, således som jeg tidligere har givet udtryk for det, og jeg kan da også oplyse, at de spørgsmål, som byggerapporten har givet udtryk for, er til behandling i de enkelte ministerier, og at der, således som det har været nævnt, vil komme et oplæg fra boligministeren til folketingets boligudvalg herom.

Socialistisk folkepartis forslag til en pensionsreform er jo ret kortfattet, og jeg skal henviser til de synspunkter vedrørende dette, som økonomiministeren tidligere har fremhævet i forbindelse med sin redegørelse i december. Regeringsforslaget om den sociale pensionsfond vil jo komme til at foreligge i dag, og jeg skal herefter blot sige, at det jo bygger på et folkepensionsbidrag på 2 pct., som henlægges til en social pensionsfond, og at der herefter skal ske en gradvis opbygning og en gradvis gennemførelse af pensionen. Jeg finder ligesom hr. Poul Schlüter, at behandlingen af dette spørgsmål rimeligt kan ske i forbindelse med første behandling af regeringens forslag.

Der foreligger endvidere fra socialistisk folkepartis side et forslag til foranstaltninger vedrørende spekulationsprægede dispositioner inden for byggeriet. De spørgsmål, som nævnes i dette forslag til folketingsbeslutning, omfatter i virkeligheden alle former for ejendomme; det er ikke alene salg af arealer, som endnu ikke er byggemodne, men det er også ganske almindeligt salg af parcelhuse, som går ind under disse bestemmelser. Endvidere er der for visse områders vedkommende tale om forbud mod salg og for ejendomme i øvrigt om prisstop og lånebegrensning.

Det forekommer mig at være at gå meget, meget vidt, når man ud fra de synspunkter, som man hævder ligger bag forslaget, både vil gennemføre lånebegrensninger, forbud mod salg og maksimalpriser på dette område. Man kan også rejse det spørgsmål, om det er helt i overensstem-

melse med grundloven at komme med et sådant forslag her. Jeg skal ikke direkte sige, at det er grundlovsstridigt, men det er i hvert fald på grænsen til det, når man her vil gennemføre foranstaltninger, som medfører, at f. eks. parcelhuse kun skulle kunne sælges til ejendomsvurderingen med tillæg eller fradrag af et eller andet beløb, som vi ikke nærmere kender. Da forslaget imidlertid ikke kan gennemføres, skal jeg ikke gå nærmere ind på det.

Jeg vil blot sige, at det problem, som ligger bag dette forslag, er jo dette, at der igennem de senere år har været betydelige grundprisstigninger og prisstigninger på jorden i det hele taget. Dette problem er efter vor opfattelse blevet klaret ved gennemførelsen af de nye jordlove, som nu skal have mulighed for at virke og derigennem begrænse de prisstigninger, som har fundet sted. På det økonomiske område kan det måske være rimeligt at nævne frigørelsesafgiften, som skal indgå i en særlig fond med boligformål for øje. Særlig med hensyn til kommunernes stilling bør tilbudspligten nævnes, og endelig bør det vel nævnes, når man nævner spekulation, at der er tale om spekulationskøb og senere salg af arealer, går fortjenesten jo direkte ind under indkomstbeskatning efter reglerne i statsskattelovens 5 a. Må jeg endvidere nævne de forslag, som vi har fremsat her i folketinget i december måned vedrørende parcelhusområdet, og som vel også i sig selv vil have virkninger på dette område. De formål, som forslaget tilsigter, er vi enige i, men ikke den måde, hvorpå de søges opnået, således som jeg her har nævnt.

Det sidste forslag er et forslag vedrørende kommunernes adgang til lånfinansiering. Her er det klart således, at visse kommuner er selvfinansierende i meget høj grad og har mulighed for at være det, mens andre kommuner, i særlig grad udviklingskommuner, er nødsaget til at lånfinansiere i høj grad. På tilsvarende måde er der forskel forskellige steder i landet mellem de såkaldte rige og fattige kommuner. Det er et spørgsmål, som ikke kan løses alene gennem byrdefordelingen, hvor vi jo netop har peget på, at den ordning, der er gennemført, er et første skridt på vejen, men ud over dette gennem en mulighed for differentiering på långivningsområdet.